

Ejärilen i glaskupan

Le scaphandre et le papillon

Visas den 22/9 2008

Produktionsinfo

Regi: Julian Schnabel
Manus: Ronald Harwood efter Jean-Dominique Baubys memoarbok
Längd: 112 min
Produktionsland: FR/US
Premiär i Sverige: Januari 2008
Medverkande: Mathieu Amalric, Emmanuelle Seigner, Marie-Josée Croze, Anne Consigny, Patrick Chesnais, Niels Arestrup, Olatz López Garmendia, Jean-Pierre Cassel, Marina Hands, Max von Sydow, Isaach De Bankolé, Emma de Caunes, Jean-Philippe Écoffey, Gérard Watkins, Nicolas Le Riche

Filmografi, urval:

1996 Basquiat
2000 Before Night Falls
2007 Le scaphandre et le papillon
2007 Lou Reed's Berlin
2010 Miral

Om regissören

Julian Schnabel är född i Brooklyn, NY, och har en BFA från University of Houston. Han anser sig vara främst målare och konstnär, hans arbeten finns representerade på Metropolitan Museum of Art, Museum of Modern Art och Centre Georges Pompidou i Paris. I hans verk skönjes stråk av brutalitet och smärta. Han hävdar sig "aiming at an emotional state, att state that people can literally walk into and be engulfed." Schnabel säger sig vara inspirerad av Antoni Gaudi, Cy Twombly och Joseph Beuys, en bakgrund som kan ha bidragit till att han vitaliserat filmspråket mer än någon konventionell filmregissör gjort på länge. Formmässigt använder han i kvällens film förvisso ett beprövat grepp genom att visa oss världen genom Baubys subjektiva blick. Men tillsammans med Steven Spielbergs gamle fotograf Janusz Kaminski tar Schnabel yttre steg. Den fragmentariska perceptionen blandas med fantasier och minnen med en närmast poetisk känslighet som fångar in nya perspektiv på minnets bilder. Med sina tre filmer har han vunnit ett stort antal priser, som Golden Globe, BAFTA, en César, en Guldpalm i Cannes, två Guldebjördsnomineringar och en Oscarsnominering.

Julian Schnabel

Om filmen

Chefredaktören för franska modemagasinet Elle, Jean-Dominique Bauby (Mathieu Amalric), vaknar en dag upp och tvingas konstatera att han förlorat allt utom sitt medvetande. En kärlekatastrof i hjärnstammen har stängt ner hela hans kropp. Han är drabbad av "locked-in syndrome", som suveränt fångats i en klaustrofobisk inledningsscen. Tillståndet kan liknas vid att vara levande begravd. Det som finns kvar framstår knivskarpt: minnena, fantasin, ett öga att blinka med och betrakta världen med. En talpedagog lär honom mödosamt att kommunicera. Med hennes hjälp blinkar han fram en memoarbok bokstav för bokstav. Det tar två år. Men trots sitt ämne sjunger filmen av liv, av Baubys färgstarka minnen och fantasier. Historien är bitt erljud men kompromisslöst berättad. Bauby varken heroiseras eller framställs som en stackare; han är lika egocentrisk och dryg som tidigare och han fortsätter träna efter älskarinnan utan hänsyn till hustrun. I den komprimerade inbromsningen av Baubys liv skymtar komplicerade relationer, inte minst till hans äldrade fader (Max von Sydow), även detta gestaltat med Schnabels kontrastrika bildspråk och spännande sätt att bryta ner tid och rum. Efter filmen, som någon skrev, koketterar man ogärna med sin vardagsångest.

Källor: www.imdb.com. Bildmaterial om inte annat anges © themoviedb.org

Nästa film; " visas den 22/9